

Στα πλαίσια του 4^{ου} Πανελληνίου Μαθητικού Λογοτεχνικού Διαγωνισμού του Μορφωτικού Ομίλου Πετρούπολης και του 4^{ου} Πανελληνίου Μαθητικού Διαγωνισμού Ποίησης του Συνδέσμου Εκδοτών Βορείου Ελλάδος μαθητές της Β τάξης του σχολείου μας συμμετείχαν με τα παρακάτω ποιήματα:

Η ΜΑΣΚΑ

Τι κι αν μιλάς, τι κι αν κινείσαι
σαν παιχνιδάκι κουρδιστό
τους άλλους γύρω σου μιμείσαι.
Χωρίς στόχο δικό σου
Να χεις αληθινό!

Κι ενώ το ξέρεις πως είναι λάθος
χωρίς ουσία να προχωράς,
δεν κάνεις τίποτα να αλλάξεις
τη μάσκα της ζωής!

Μέσα στην πλήξη και την ανία
από μικρό παιδί να ζεις
χωρίς να ψάχνεις την ουσία
που έχεις σε τούτη την ζωή.

Επιτέλους.....
την ψυχρή τη μάσκα να πετάξεις
κι όλα τα άλλα τ' ανιαρά
τον εαυτό σου ν' αγαπήσεις
για να μπορέσεις να τον δεις
μέσα σου να κοιτάζεις.
Εκεί θα βρεις την ουσία στην ζωή
κάτω από τη μάσκα τον άνθρωπο να βρεις.

ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ μαθητής Β' γυμνασίου

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Σταμάτα πια να προσποιείσαι
και τους άλλους να μιμείσαι
ζήσε την ζωή σου όπως θες
να χαίρεσαι την κάθε στιγμή,
στο σπίτι σου να μην κλειστείς
βγες έξω να αγωνιστείς.
Ίσως να μην μπορείς
να βάλεις χρόνια στη ζωή σου
μπορείς να βάλεις ζωή στα χρόνια σου.
Η ζωή είναι ωραία
γι' αυτό ζήσε την κάθε της στιγμή.
Η ζωή είναι ωραία γι' αυτό μη τη σπαταλάς.
Ποτέ σου μην τη πετάξεις γιατί μετά θα τη ζητάς.
Πήγαινε στον άνθρωπό σου μαζί του να ζήσεις
να βάλεις χρώμα στην ζωή σου
και να λάμψει η ψυχή σου
Άσε στην άκρη τα προβλήματά σου
βάλε θάρρος στην καρδιά σου
να χαρεί η οικογένειά σου,
πέρασε μαζί της αξέχαστες στιγμές
που θα σε φέρουν πιο κοντά
και δες πόσο καλύτερη θα γίνει
μόνο αν καταλάβεις ότι είναι δική σου

ΤΣΟΥΡΟΥΦΛΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΤΖΗΚΟΥ, μαθήτριες Β' γυμνασίου

Φαλίρισε ένα εμπορικό
μείναν οι κούκλες σκυθρωπές
μόνο κάτι ρετάλια κρέμονται
στους λεπτούς ώμους τους,
βουβές και ημίγυμνες
οι κούκλες στην άδεια βιτρίνα
χιόνι, απ' έξω στο περβάζι.

Για τον ίδιο λόγο
μέσα σ' ένα μικρό ενυδρείο
δίνουν μάχη με την πείνα
κάτι μικρά
μισοσκελετωμένα χρυσοψαράκια
σαν κάτι δεκαετίες ξεχασμένα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΟΥΠΗΣ, μαθητής Β' γυμνασίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Μια νύχτα φωτεινή, μια νύχτα με φεγγάρι
Γεννήθηκε σε μια σπηλιά γενναίο παλικάρι
Η μάνα του ντυμένη με ρούχα φτωχικά
το σπλάχνο της προσμένει και με καμάρι το κοιτά..
μες απ' τα χείλη τα γλυκά σταλάζει η ευχή,
βγαλμένη απ' της μάνας την άγια την ψυχή.

Αχ γιε μου ταπεινέ
Της Ελλάδας σταυραϊτέ
Τους Τούρκους διώξε μακριά
πέρα απ' την Άγια Σοφιά.
Ευχή σου δίνω και καημό
για της πατρίδας τον ξεσηκωμό
Όλοι μαζί να αγωνιστούμε
και μια μέρα να ελευθερωθούμε.
Το αετόπουλο μεγάλωσε
τα φτερά του άνοιξε
τη μαύρη Τουρκιά πολέμησε
και η ψυχή της μάνας γέμισε.

Όσπου απ' το άδικο βόλι ο αϊτός τραυματίστηκε
και η ψυχή της μάνας σκίστηκε.

Δοξασμένο τώρα μένει το όνομά του
και αθάνατη γενιά του.

ΤΣΙΝΤΖΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, μαθητής Β' γυμνασίου

Η ΘΛΙΨΗ

Η θλίψη μου είναι μεγάλη
τη χαρά μου νιώθω μικρή
η καρδιά μου σα λυχναράκι
τρεμοπαίζει μέσα στη γη.

Κι αν ποτέ στη ζωή μου
βρω την ευτυχία
ελπίζω να κρατήσει για πάντα
χωρίς κάποια δυστυχία.

Αν προσπαθείς να βρεις το φως
τότε ψάξε μέσα σου
να το ανακαλύψεις
και το κενό στην καρδιά σου
τότε θα καλύψεις.

Ακόμα και αν ευτυχήσεις
ακόμα κι αν πετύχεις
να είσαι προσεκτικός
τη θλίψη σου να σβήσεις
και η ελπίδα θα βρεθεί.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΧΩΡΗΣ, μαθητής Β' γυμνασίου